

"Yılbaşı kutlamaları!" ve İslâmî Kimliğin Korunması

Fazilet Takvimi'nin önceki yıllarından ve www.halisece.com dan derlenmiştir.

İslâmiyet; iman, ibadet-amel ve ahlâk esaslarıyla bir bütündür... Özellikle inanç mevzuunda parça-buçuk kabul etmez... İnanılması gereken esaslara bütün hâlinde inanmak zarûridir.

İslâm dîninin inanç, ibâdet ve muamelelerle alâkalı emir ve yasaklarına uyulmasının yanı sıra, tatbik edilmesi gereken bazı temel ahlâkî düsturları da vardır. Meselâ bunların en önde gelenlerinden biri; Müslüman'ın ferdî, âilevî ve ictimâî hayatın her safhasında bâtil ve muharref (hükmü kalkmış, aslından uzaklaştırılmış) dinlerin mensuplarının, kısacası gayr-i müslimlerin örf, âdet ve an'ânelerine benzemekten şiddetle sakınıp uzak durmasıdır.

İslâmiyet, ferdî-âilevî ve ictimâî hayatın hiçbir safhasında çizdiği çerçevenin dışına çıkılmasına müsâade etmemiş... Kur'ân-ı Kerim'de, bizlere bütün yönleriyle tanıttığı ehl-i kitâba, diğer bâtil ve muharref dinlerin mensuplarına, müşriklere, budistlere, ateistlere benzenilmesine ruhsat vermemiştir. Onun içindir ki Müslümanlar'ın; Yahûdi, Hıristiyan, Budist ve dinsizlerle kaynaşmalarına sebep olacak taklitlerden, benzeşmelerden kaçınmaları ve her hâlükârda İslâmî hüviyetlerini muhâfaza etmeleri emredilmiştir. Zira en basitinden en mühimine; âdetlerden, ibâdet ve itikat esaslarına kadar herhangi bir noktada benzeşme, daha büyük benzeşmelere vesîle olmaktadır.

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:
“(Tasvip ederek) **bir kavme** (bir topluluğa) **benzemeye çalışan kişi, o (benzemeye çalıştığı) kavim-dendir.”**

Gayr-i müslimlere benzemenin sebep olacağı tehlikeli neticelere dikkatimizi çekmek içindir ki, **Sevgili Peygamberimiz** (s.a.v.) **Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:** “(Tasvip ederek) **bir kavme** (bir topluluğa) **benzemeye çalışan kişi, o** (benzemeye çalıştığı) kavimdir.”(1)

“(İnanç ve amelde) **bizden başkasına benzeyenler, bizden değildir.**”(2)

Başka bir hadîs-i şerifte de, **“Siz karış karış, adım adım sizden öncekilerin** (Yahûdi ve Hıristiyanlar’ın) **yoluna uyacaksınız. O kadar ki; onlar bir keler deliğine girecek olsalar, siz de** (modadır düşüncesiyle) **onları tâkip edeceksiniz...**”(3) buyurularak Müslümanlar’ın, başta Yahûdiler ve Hıristiyanlar olmak üzere gayr-i müslimleri taklit etmek, onlara benzemek felâkete düşecekleri mu’cizevî bir şekilde bildirilmiştir.

Yine **Efendimiz** (s.a.v.), kişinin iman, amel ve ahlâk za’fını olanca çiplaklığıyla ortaya koyan bu örf-âdet ve an’ânelerde gayr-i müslimlere benzeme şaşkınlığının, ne kadar hayâsızca ve çirkin hadlere ulaşacağını da, şu mübârek sözleriyle haber vermişlerdir:

“Onlardan biri hanımıyla yolda cinsî yakınlıkta bulursa, siz de aynısını yapacaksınız!”(4)

Bugün, Batı’dan ithal edilmiş âdet, merâsim ve kutlamaları ile; içki, kumar ve fuhuş gibi şeytânî tuzakları ile; bâtil mesajlarla yüklü basını-medyası ve gayr-i İslâmî kılık-kıyâfetleri ile Müs-

lüman cemiyetler –maalesef– Sevgili Peygamberimiz’in (s.a.v.), tehlikesine işâret buyurduğu ölçülerde yabancılara benzeme felâketiyle karşı karşıyadır. Ancak bütün bu menfî gelişmelere rağmen biz mü’minler, İslâmî usûl ve esaslara dönerek gayr-i müslimlere benzeme akımına reaksiyon göstermeye mecburuz. Bu kudsî mükellefiyetimiz sebebiyledir ki; öncelikle bâtil ve muharref din mensuplarına benzemenin, onları taklit etmenin dinimiz açısından hükmünün ne olduğunu bilmemiz lâzımdır. Bunu da iki grupta inceleyebiliriz:

1. Mubah olan yani mes’ûliyeti gerektirmeyen benzemeler...

2. Mekruh veya haram olan, dolayısıyla mes’ûliyeti de beraberinde getiren benzemeler...

Meselâ ilim ve teknikte kullanılan metodlardaki taklitler-benzeşmeler... O alandaki gelişme ve değişimleri tâkip etmek... Bunlar günah değil mubahtır, hatta teşvik edilmiştir.

Canlı resimler ihtivâ eden duvar halıları, süs yastıkları ve tablolarla evlerin tefrîş edilmesi veya canlı varlıkların resimleri ile motifli elbiseler giyilmesi mekruhtur, günahtır. Zira bunlarda putperestlere benzeme durumu vardır.(5)

İbn-i Hibbân’ın (rh.) rivâyetine göre, Resûlüllah (s.a.v.) Efendimiz, duvarların kumaşlarla örtülmesini yasaklamıştır.

Âlimlerimiz de; duvarların ipeklili kumaşlarla örtülmesi tahrîmen, ipeksiz kumaşlarla meselâ yün halılarla örtülmesi

ise tenzîhen mekruhtur; zira gösterişten ibârettir, demişlerdir.

Birtakım âdet ve an'ânelerde Yahûdi ve Hıristiyanlar gibi ehl-i kitâbın mensuplarına uymak... Yahut diğer gayr-i müslimlere hâs olup İslâm'ın emir ve yasakları ile çatışan hususlarda onlara benzemek ise haramdır. Bu gibi günahlar, kendisinde küfür sıfatı bulunan günahlardır ki, şiddetle kaçınılması gerekir. Zira bunun temizliği, ancak cehennem ateşiyle mümkündür.

Bu sebeple Peygamberimiz (s.a.v.) Efendimiz, Müslüman olmayan milletlerin bayramlarının ve kutsal kabul ettikleri günlerin onlar gibi kutlanmasını yasaklamıştır. Binâ-naleyh gayr-i müslimlerce değer verilen Milâdi yılbaşı gecesini çamlarla, hindilerle, içkilerle (ki zaten haramdır) veya âile toplantılarıyla kutlamak... Yahut bu maksatla televizyonlardaki sözüm ona kutlama programlarını seyretmek... Ya da bu yapılanları kabul ve tasvip ederek Müslüman kardeşleriyle "yeni yıl kutlamaları"nda bulunmak, hediyeleşmek dînî ölçülerimize göre son derece tehlikelidir!

Hüküm bakımından haram olan bu amelî-ahlâkî taklit ve benzemeler, fâilini günahkâr kılar. Muvakkat da olsa onu âhirette azâba dûçâr eder... Şayet bu benzeme itikatla alâkalı hususlarda ise, sahibi cehennem ebedî azâbına müstehak olur. Çünkü Rabbimiz buyuruyor ki, "Kim (meşru' görerek) Allâh'a ve Resûlü'ne karşı gelir, Allâh'ın koyduğu sınırları aşarsa, Allah onu ebedî olarak kalacağı ateşe sokar. Onun için alçaltıcı bir azap vardır."(6)

Hulâsa, İslâm'ın bir vicdan meselesi olduğunu söylemek, Müslüman'ın hayatının onun ölçülerine göre düzenlenmesi

Birtakım âdet ve an'ânelerde **Yahûdi** ve **Hıristiyanlar** gibi ehl-i kitâbın mensuplarına uymak... Yahut diğer gayr-i müslimlere hâs olup İslâm'ın emir ve yasakları ile çatışan hususlarda onlara benzemek haramdır. Bu gibi günahlar, kendisinde küfür sıfatı bulunan günahlardır ki, şiddetle kaçınılması gerekir. Zira bunun temizliği, **ancak cehennem ateşiyle** mümkündür.

gerektiğine inanmamak ve böylece gayr-i müslimlerin örf, âdet ve an'ânelerini, bayram ve merâsimlerini, töre ve törenlerini paylaşmak –Allah korusun– mü'mini mânevî uçurumlara sürükler!..

O bakımdan **Müslüman** olarak doğan bizler, Müslüman olarak yaşamaya ve Müslüman olarak ruhumuzu teslim etmeye gayret göstermeliyiz.

Rabb'imizin lûtufta ve ihsânı olan bu İslâm nimeti ve Ümmet-i Muhammed'den olma nimetinin kıymetini bilmeliyiz ki, Müslüman olmayanlara benzemekten sakınarak dünyamızı izzetle, âhiretimizi de saâdetle yaşayabilelim.

Bunun için de İslâm'ı iyi öğrenmeli, sünnetlere tâbi olup bid'atlerden kaçınmalıyız... Her türlü haram, mekruh ve şüphelilerden, hele de "yılbaşı kutlamaları"ndan mutlaka uzak durmalıyız. Aksi takdirde âkıbet husrân olur!

Yazımızı, Cenâb-ı Mevlâmız'ın mübârek kelâmından iki âyet meâli ile noktalayalım:

"Rabb'imiz Allah'tır' deyip sonra da (bütün hâl ve hareketlerinde Allâh'ın emirlerini, Resûlü'nün sünnetini esas alarak) **dosdoğru yaşayanlara;** (evet) **onlara** (kıyâmet gününde) **hiçbir korku yoktur, onlar üzülmeceklerdir de.** (Çünkü) **onlar, cennet ehlidirler. Yapmakta oldukları** (güzel amel ve hareketlerine) **mükâfat olmak üzere, orada ebedî kalacaklardır."**(7)

DİPNOTLAR

- (1) Mişkâtü'l-Mesâbîh, 4347.
- (2) Tirmizî, Sünen, H. No: 2696.
- (3) Mişkâtü'l-Mesâbîh, 5361.
- (4) Câmiu's-Sağîr, 2, 122.
- (5) Bedâiu's-Senâi' fî Tertîbi'ş-Şerâi', Kitâbü'l-İstihân, 5, 226.
- (6) Kur'ân-ı Kerim, Nisâ sûresi, 30.
- (7) Kur'ân-ı Kerim, Ahkaf, 13-14.

"Yılbaşı" Gecesi ne yapmalı?

Kendini bilen
Müslüman
aileler bu
geceyi
her gece gibi
geçirmeli, ilave
bir tutum olarak
televizyonlarını
kapalı tutmalıdır.

Yeni bir yıla giriyoruz. Her sene olduğu gibi bu akşam yeni yılı kutlama bahanesiyle çılgınlıklar yaşanacak, eski pagan (putatapıcı) geleneklerle Hıristiyanlık karışımı âdetler zirve yapacak. Bunlar sahih bir din tarafından düzenlenmemiş pagan geleneklerdir.

Bize **İslam** öncesi cahiliyenin çılgınlıklarını hatırlatıyor. Batı dünyasının bunları yaşatması ve yaşaması doğal; tuhaf ve gülünç olan, **Müslümanların** da bunda hiçbir sakınca görmeyip yaşatmaya çalışmaları; Noel baba, hindi yemeği, çam ağacı hurafesi, şampanya patlatma, milli piyango, tam saat 24.00'ün bitimindeki bağışmaları hayatlarına sokmuş olmaları.

Kimileri, "**Miladi takvim bir Roma takvimidir. Roma, Hıristiyan olmadan evvel de bu takvimi kullanmaya başlamıştır (MÖ 46). Esas adı Jülyen takvimidir. Bunun da kaynağı 25 Aralık'a denk gelen Noel'dir. Halbuki bu iki gün (25 ve 31 Aralık) arasında tarihsel bağ yoktur. Onun için yılbaşını rahatlıkla kutlayabilirsiniz**" deyip kendilerini rahatlatmak isteyecektir. Roma veya Batı Hıristiyanlığı, her ikisi aynı mecrada akmışlardır, ortak kültürel değerlerdir. Müslümanların bunların geleneklerini veya âdetlerini taklit etmeleri "**Kim bir kavme benzerse**" hükmüne muhatap olmalarına sebep olur.

Diyanet cephesinde için içinden çıkılmaz bir karışıklık var. Şöyle ki:

Geçen sene Diyanet İşleri Başkanı Ali Bardakoğlu, "Yılbaşı kutlamaları evrensel kültürün bir parçasıdır, Hıristiyanlıkla ilgisi yoktur, dolayısıyla caizdir." demişti. Bu sene yılbaşı öncesi, camilerde okunmak üzere bir hutbe yayınlandı. Hutbede, **"Yılbaşı kutlaması İslam kültüründe yoktur. Ayrıca yılbaşı münasebetiyle içki, kumar ve benzeri haram fiillerin işlenmesi ise zaten günahtır. Dolayısıyla yılbaşı kutlamalarından uzak durun"** biçiminde ifadeler yer verdiler... Doğru olan görüş budur.

"Ne olsa gider" postmodern ilkesinden hareket eden mezhebi geniş **"bir kısım beyaz ilahiyatçılar"** ise, **"Müslüman Türk milletinin benimsediği, kendisinin ortaya koyduğu veya bir başka milletten aldığı her türlü kültür ve örf âdet değerleri, açık ve temel İslami değerlerle çatışmadığı sürece meşrudur, muteberdir. Dolayısıyla yılbaşı kutlamaları da, milli bayramlarımızın kutlamaları da meşrudur, muteberdir ve güzeldir. Halkımızın uyguladığı çeşitli örf ve âdetler, kültür ve yaşantı biçimleri aynı hükme tabidir. Halkın örfü meşrudur, mübarektir..."** deyip için içinden çıkmak istediler, ama caiz dedikleri kutlamaların bizatihi kendisi ve kutlama biçimleri **"açık ve temel İslami değerlerle çatışma"** içindedirler.

İstanbul Müftülüğü sitesinden 28.12.2007 tarihinde yayınlanan yazıda "Başka milletlerin örf ve âdetlerini benimsemenin milli birlik ve beraberliği

bozacağından ve ahlak çöküntüsüne sebep olacağı"ndan bahsediliyor. Müftülük, meseleyi "milli çerçevede almış, sakıncayı milli birlik ve beraberlik temeline oturtmuş"tur. Burada da görmezlikten gelinen büyük paradoks, "milli/ulusal olan"ın bizatihi kendisinin bize Batı'dan gelmiş olmasıdır.

Din İşleri Yüksek Kurulu Uzmanı Abdurrahman Akbaş da, her ne kadar **"milli ve manevi değerler"**e aykırılıktan bahsediyorsa da, hiç değilse, için "eğlence, israf, akıl ve sağlığı tehdit edici boyutları"na dikkat çekmiştir. Belki de Diyanet canibinden gelen tek olumlu ihtirazi kayıt Akbaş'ın **"Yılbaşı kutlamalarını vesile edinerek Allah ve Resulü'nün razı olmayacağı tavırlar yerine, geçmiş senelerde yaptıklarımızı gözden geçirerek ve gelecek yeni yılda hayatımıza daha iyi nasıl yön verebileceğimizi düşünelim"** demesidir.

Yılbaşı kutlamaları "görünmez kilise" doktrini çerçevesinde Batılı değerlerin ve yaşama tarzının evrenselleştirilmesidir. Resmi tatiller, medya, tüketim alışkanlıkları, eğlence ve magazin sektörü eşliğinde kitlelere empoze edilen ve insanları bir geceliğine -sanki bu gece her şey mubahmış gibi- günaha çağıran pagan geleneklerdir. Kendini bilen Müslüman aileler bu geceyi her gece gibi geçirmeli, ilave bir tutum olarak televizyonlarını kapalı tutmalıdır. (Zaman Gazetesi, 31 Aralık 2007)

Ebedi cehennemde kalmak neyin cezasıdır?

Fazilet Takvimi'nin önceki yıllarından ve www.halisece.com dan derlenmiştir.

Allâhü Teâlânın küfre, kâfirlere ve Lât ile Uzzâ gibi afâki batıl ilahlara karşı yönelik düşmanlığı vardır. Bu sahte ilahlara tapanlar da bizzat Hak sübhanehûnun düşmanlarıdır. Bu âdi işin cezası da ebedi cehennemde kalmaktır.

Hak celle ve alâ'nın rızasını elde etme hususunda hiçbir amel, kâfirlere cephe almaktan daha üstün değildir. Zira **Hak sübhânehû ve teâlânın** küfre, kâfirlere ve Lât ile Uzzâ gibi afâki batıl ilahlara karşı yönelik düşmanlığı vardır. Bu sahte ilahlara tapanlar da bizzat Hak sübhanehûnun düşmanlarıdır. Bu âdi işin cezası da ebedi cehennemde kalmaktır.

“**Bu durum** (cehennemde ebedi kalma) **enfüsi batıl ilahlarda ve diğer kötü işlerde söz konusu değildir. Zira bu sayılanlara** (yani içteki bir takım heva ve heveslerini/arzu ve isteklerini ilah edinip o çizgide yürümek, Müslüman olmayanların adet ve geleneklerine, merasimlerine saygı göstermek, onları fiilen icra etmek gibi hususlara) yönelik olan düşmanlık ve nefret zât'a değildir. Evet, bir nefret var ise de bu sıfatlara yöneliktir; bir ceza ve kınama varsa da bu fiillerden kaynaklanmaktadır. O bakımdan bu kötü fiillerin cezası, ebedi cehennemde kalmak olmaz. Hatta Hak sübhânehu onların bağışlanmalarını kendi iradesine bağlamıştır.

“Şunun iyi bilinmesi gerekir ki; (Cenab-ı Hakk'ın), küfür ve kâfirlere hakkındaki düşmanlığın zâtından kaynaklandığı anlaşılınca, cemâl sıfatlarından olan rahmet ve re'fetinin

didi İmam-ı Rabbani (k.s.) hazretleri birçok meselede olduğu gibi, bu çetrefil meselede de en doğru hükmü, en güzel şekilde ortaya koymuş ve mü'minleri rahatlatmıştır.

Cenâb-ı Hakk cümlemizi, bilcümle Ümmet-i Muhammed'i ve evladını, Rasûlü'nün bu güzide varislerinin, kuşluk vaktindeki kadar berrak ve aydınlık yolunu takip etmekten alıkoymasın. Göz açıp yumuncaya kadar, hatta ondan daha da az bir an bile nefsimizin eline bırakmasın. Zahir ve batınımızı küfrün ve küfür sıfatı-kokusu-tozu olan her türlü zulumattan hıfz u himaye buyursun.

(şefkatinin) ahirette kâfirleri içine almasının ve rahmet sıfatının zât'a bağlı düşmanlığı kaldırmasının imkânsızlığı ortaya çıkmış olur. Zira zât'a bağlı olan, sıfat'a bağlı olandan daha güçlü ve yüksektir. Sıfatın gereği olan bir şey, zât'ın gereği olan bir şeyi değiştirmeye ve bozmaya güç yetiremez. Hadis-i kudside geçen, "Sebekat rahmetî gadabî: Rahmetim gadabımı geçti" sözündeki gadaptan murad olunan/kastolunan, günahkâr mü'minlere hasredilmiş olan sıfatlardan kaynaklanan gadaptır, müşriklere/kâfirlere mahsus olan gadabı değildir." (el-Mektubatu li'l-İmami'r-Rabbani, Mektup No: 266)

Pek çok alim, "Bir kimse mü'min olmasına rağmen küfür âdetlerini yapıyor ve kâfirlerin geleneklerini yüceltiyorsa, o kişinin kâfir olduğuna hükmedip bu fiili sebebiyle onu mürted addediyor/dininden dönmüş sayıyor."

Ama görüyoruz ki, ikinci bin yılın müced-

Gayr-i müslimlerin örf-âdet ve geleneklerine uymanın vebâli

Fazilet Takvimi'nin önceki yıllarından ve www.halisece.com dan derlenmiştir.

Allâhü Teâlânın küfre, kâfirlere ve Lât ile Uzzâ gibi afâki batıl ilahlara karşı yönelik düşmanlığı vardır. Bu sahte ilahlara tapanlar da bizzat Hak sübhanehûnun düşmanlarıdır. Bu âdi işin cezası da ebedi cehennemde kalmaktır.

Hicrî ikinci binin müceddidi **İmâm-ı Rabbânî** (k.s) hazretleri, yazdıkları bir mektupta bu mevzûda şunları ifade ediyorlar:

“(Malum olduğu üzere) Cehennem azâbının sonsuz oluşu, küfrün cezâsıdır.’ Bu söze mukabil eğer şöyle bir sorulursa;

– “Bir kimse, imânı olmakla beraber, küfür merâsimini icrâ eder veya küfür ehlinin merâsimine saygı gösterirse; âlimler, onun kâfir olduğuna hükmeder... Fiilinden dolayı onu, mürtedlerden sayar. Hint Müslümanlar'nın ekserisi ise bu belâyâ müptelâdır (kâfirlerin töre ve törenlerine düşkündür)! Binâenaleyh âlimlerin fetvâları gereğince o kişinin, âhirette, ebedî bir azap ile cezalandırılması lâzımdır. Halbuki sahih haberlerde bildirildiğine göre, ‘Kalbinde zerre kadar bir imanı olan kimse, ebedî olarak azapta kalmaz, cehennemden çıkar.’ Peki, size göre bu mes’elenin haki-kati nedir?

Cevaben derim ki:

– “Eğer o şahıs, sırf kâfir ise yani zerre miktarı da olsa bir imana sahip değilse, onun nasîbi ebedî azaptır!.. **Allah sübhânehû** bu azaptan bizleri korusun! Şayet bu küfür merâsimlerini yapmasına rağmen, kalbinde zerre kadar bir iman varsa, gene cehennemde azap olunur;

lâkin, bu zerre miktarı imanın bereketi ile cehennemde ebedi kalıp orada yerleşmekten kurtulması ümit edilir...

"Bir kerresinde hasta bir kimsenin ziyaretine gitmişim. Ölümü yaklaşmıştı... Hâline teveccüh (mânevî durumunu kontrol) ettiğimde, kalbinin şiddetli zulmetler içerisinde olduğunu gördüm... Ve bu zulmetlerin kalkması için ne kadar teveccüh (mânevî gayret sarf) ettiysem de kalkmadı!.. Ancak nice teveccühten sonra anlaşıldı ki, bu zulmetler, kendisinde gizli bulunan küfürden neş'et etmektedir. Bu küdûratın menşei (bulanıklığın kaynağı) de, küfür ehli ile olan karşılıklı sevgi ve dostluklardır. Ve anladım ki, bu zulmetlerin giderilmesi için teveccüh etmek uygun değildir. Çünkü, onun bu zulmetlerden temizlenmesi cehennem azabına bağlıdır ki, bu da küfrün (ve kendisinde küfür kokusu, sıfatı bulunan günahların) cezasıdır.

"Ve yine anlaşıldı ki, o kişi, sâhip olduğu zerre miktarı imanın bereketi ile cehennemde ebedî kalmaktan kurtulacaktır.

"Bu hâli onda gördükten sonra hâtırıma geldi: Bunun namazını kılmak câiz midir, değil midir? Teveccühten sonra (bu sorunun cevabı da) belli oldu ki, onun namazını kılmak câizdir. Yani, imanları olmakla beraber ehl-i küfrün âdetlerini icrâ eden, onların muayyen günlerine saygı gösteren Müslümanları, bugün olduğu gibi, kâfirler arasına ilhak etmek doğru olmaz; münasip olan, onların namazlarını kılmak ve işin sonunda, ebedî azaptan kurtulmalarını ümit etmektir.

"Buraya kadar anlattıklarımızdan da anlaşıldı ki, kâfirlere af ve mağfîret yoktur,

onlar bağışlanmazlar. 'Şüphesiz Allah Teâlâ, kendisine şirk koşanları bağışlamaz.'(1)

"Kişi, şayet katıksız kâfir ise, küfrünün cezası cehennemde sonsuz azaptır. Eğer günahlarına rağmen, zerre miktarı da olsa bir imanı varsa, onun cezası muvakkat (geçici bir süre) azaptır. Diğer büyük günahları ise, Allah Teâlâ dilerse bağışlar, dilerse azap eder.

"İleride mâhiyeti-hakikati anlatılacağı üzere, Fakîr'in (İmâm-ı Rabbânî) kanaatine göre; cehennem azâbı ister muvakkat, isterse ebedî ve devamlı olsun, küfre ve küfür sıfatlarına mahsustur.

"Büyük günah sahiplerine gelince...

"Günahlarının bağışlanması için tevbeye muvaffak olamadıkları gibi, şefaate, mücerret af ve ihsâna da kavuşamamış kimselerin günahlarına, dünyevî elem ve ıztıraplarla, ölüm sarhoşluğunun şiddetli sıkıntıları da keffâret olamıyorsa; bunun gibi kimseler için şöyle ümit olunur: Onlardan bir kısmına kâbir azabı ile iktifâ edilir. Diğer bir kısmı ise, günahlarına karşılık, kabir azabı ile birlikte kıyâmetin korku ve şiddetlerine dûçar kılınır!.. Böylece, bunlar için de cehennem azâbına ihtiyaç kalmamış olur.

"Allah Teâlâ'nın, 'O kimseler ki, imân ettiler, imanlarına da zulmü karıştırmadılar. İşte onlar için emniyet vardır.'(2) âyet-i kerîmesi şu anlatılan mânâyı te'yid eder. Bu âyet-i celiledaki 'zulüm'den maksat, şirkîdir (yani imanlarına şirki karıştırmadılar demektir). Bütün işlerin hakikatini en iyi bilen Allah sübhânehûdür.

“Bir hadîs-i şerifte de şöyle buyrulmuştur: ‘Taammüden (bilerek-kasten) bir kimse, bir vakit namazını kazaya bıraksa, cehennemde 80 bin sene kalacaktır.’

“Eğer denilirse ki:

– “Küfür dışında bazı günahların cezası hakkında, ebedî cehennem azâbı tehdidi geldi. Niktekim Allah Teâlâ buyurdu ki, ‘Bir kimse, bir mü’mini taammüden öldürürse, onun cezası, içinde ebedî kalmak üzere cehennemdir.’(3)

“Bir hadîs-i şerifte de şöyle gelmiştir: ‘Taammüden (bilerek-kasten) bir kimse, bir vakit namazını kazaya bıraksa, cehennemde 80 bin sene kalacaktır.’

“Bütün bu mânâlar gösteriyor ki, cehennem azâbı sadece kâfirlere mahsus

değildir.

“Bu suâle de şöyle cevap veririm:

– “Katil hakkında gelen mânâ, bu öldürmenin helâl sayılması durumuna göredir. Müfessirlerin de anlattıkları gibi, haram olan bu katli helâl sayan kâfir olur (ve cezâsı da ebedî olarak cehennemde azap olunmaktır).

“Cehennem azâbıyla tehdit edilen, küfür dışındaki diğer günahlara gelince; bunlar da küfür sıfatı şâibelerinden (eser ve nişanlarından, kir ve lekelerinden) uzak ve temiz olmayanlardır. Meselâ o günahı hafife almak, küçük görmek ve aldırış etmeden yapmak, şer’î emir ve yasakları hakir görmek gibi.

“Şefâatim, ümmetimden büyük günah sahipleri içindir.’ ‘Şu ümmetim, rahmete nâil olmuştur; onlara âhirette azap yoktur. Onun azabı dünyadadır: Fitneler, zelzeleler ve katli.’ (4) meâlinde gelen hadîsi şeriflerle ‘O kimseler ki iman ettiler, imanlarına da zulmü (şirki) karıştırmadılar. İşte onlar için emniyet vardır’ meâlindeki âyet-i kerîme, izah edilen mânâyı te’yid eder..”(5)

DİPNOTLAR

- (1) Kur’ân-ı Kerim, Nisâ sûresi, 48.
- (2) Kur’ân-ı Kerim, En`âm sûresi, 82.
- (3) Kur’ân-ı Kerim, Nisâ sûresi, 4.
- (4) Ebu Musa radiyallahu anh rivayet etmiştir: Ebu Davud, Sünen, Fiten, Hadis No: 4277.
- (5) el-Mektûbat, 1, 266.

Mağluplar galiplerin âdetlerini taklit eder

Fazilet Takvimi'nin önceki yıllarından ve www.halisece.com dan derlenmiştir.

Mağlup milletler, gâlip ve fâtiht milletlerin örflerini, âdetlerini ve an'anelerini taklit eder.

(İbn-i Haldun)

Bir milletin temeli ve kökleri, o ülke insanının millî-mânevî değerleri, örf ve âdetleri, velhâsıl irfan ve ahlâkıdır. Diğer bir tâbirle, millî kültürüdür.

Maalesef **Tanzimat**'tan bu yana, bâhusus son yıllarda, ülkeyi sömüren zihniyetin temsilcileri bazı basın ve medya yoluyla millî kültürümüzü amansızca imhâ yarışına girmişlerdir.

Müslüman milletimizin âile yapısı dejenere edilmekte, kendi örf ve âdetlerimizin yerine Batı'nın çürümüş-kokuşmuş, zararlı örf ve âdetleri ikame edilmeye çalışılmaktadır.

Millî-mânevî değerlerimiz korkunç bir tahribat bombardımanı ile karşı karşıyadır. Bunlardan biri, hatta en önemlisi de yılbaşı kutlamalarıdır diyebiliriz.

İbn Haldun merhumun Mukaddime'sinde ortaya koyduğu, "**Mağlup milletler, gâlip ve fâtiht milletlerin örflerini, âdetlerini ve an'anelerini taklit eder**" teşhisi doğrudur. Aydınımızın hiç de azımsanamayacak bir bölümü, Hıristiyan Batı kültür potasında eriyerek, Batı medeniyetinin temsilcisi hatta müdâfi hâline gelmiştir.

Noel ve **Noel Baba** rezâletleri, yılbaşı çalgınlıkları âdetâ teşvik edilmektedir. Bu korkunç çöküntüyü, ancak kendi öz benliğimize yani kendi ahlâkî değerlerimize, örf ve âdetlerimize sahip çıkmakla durdurabileceğimiz ise, gayet açıktır.

İnsanımızın birçoğu geçim sıkıntısı çekerken ve ülkenin bir yığın iktisadî-ictimâî meseleleri dağ gibi ortada iken, yapılan yılbaşı israfı ile yalnız mânevî yönden değil, maddî bakımdan da çok şey kaybettiğimiz âşikârdır. Kaldı ki Noel'in ve yılbaşı kutlamaları(!)nın gerçek Hıristiyanlıkla da bir alâkası yoktur. Bu âdetlere ilk defa 1521'de Fransa'da rastlanmıştır. İsâ aleyhisselâmın doğum tarihi ise, ne yılbaşı ne de yıl sonu olarak Hıristiyanlar'ın zannettiği gibi değildir. En az Milat'tan 5 asır önce yaşamıştır.

Doğu Roma İmparatoru **Konstantin**, M.S. 325 yılında Hıristiyanlığı bozdu. Putperest âdetleri ve teslis inancını (üçlü ilah inancı) soktu. Konstantin bu teslis inancına karşı gelen Aryus'u da öldürttü. M.S. 325'te İznik'te toplanan din konseyinde, güneşe tapan putperestlerin âdetlerinin kabulü ile Noel ve yılbaşı kutlamaları, M.S. 354'te Roma'da başladı.

Bir Müslüman'ın, gayr-i müslimlerin âdetini yılbaşı maskesi-yutturmacası altında kutlaması, Allah korusun, itikadî yönden onu tehlikeli uçurumlara iter. Birtakım resmî veya gayr-i resmî mehâfilin bu alanda hoşgörü maskesi altındaki görüşleri asla tasvip edilemez, edilmemeli. Zira yılbaşı ne niyetle kutlanırsa kutlansın, bu âdetin Hıristiyan din kültürü sınırları içinde yer aldığı açıktır.

Kısaca yılbaşı kutlamaları, global (üniversal-âlemşumul) kültür kandırmacası ve aşağılayıcı bir teslimiyet ile içimize sızmış bir virüsün habis urudur.

Ne hazindir ki, her bireri birer sanat şaheseri olan Süleymaniye, Sultanahmet, Eyüp Sultan Câmii ve türbesine mübârek gün ve gecelerde bile hayatı boyunca bir defa olsun uğramayanlar, Noel veya yılbaşı gecesi garip bir merak sâikiyle kiliselerde ya da patrikhanelerde boy gösterebilmektedirler.

Tabii ki her şeyin temeli nasip meselesi ve "el-Mer'û mea men ehabbe (Kişi sevdiği ile beraberdir)" hadîs-i şerifine göre, kıyâmet gününde herkes sevdiği ile beraber haşrolacak!

Evet, eksik ve noksanımız, kusur ve kûsûrumuz, hata ve isyânımız çok... Biliyor ve itiraf ediyoruz yâ Rabbî... Ama bununla birlikte rahmetinden de ümitvâriz. Bizi, Habîbin ve diğer sevdiklerin yüzü suyu hürmetine affeyle ve dostlarından ayırma. Onlarla beraber haşret Allâh'ım. (Âmin.)

Fazilet Takvimi'nin önceki yıllarından ve www.halisece.com dan derlenmiştir.

Bir muamma...

YILIN SONU MU BAŞI MI?

Bazı sözüm ona **Müslümanlar**'ın, bu gece çılgınca eğlenmelerine bir mânâ vermek mümkün değildir.

- Gerçekten bu adamlar bu geceyi niçin kutlarlar?
- Bunlar hayattan bıkmış, ölüme can atan hayat bezginleri midirler?
- Bu eğlenmeleriyle "**çok şükür (!) bir yıldan daha kurtulduk**" mu demek istiyorlar?

Bu böyle olamayacağına göre, geriye bir şık kalıyor: Yeni bir yıla kavuşmanın sevinci. Zaten meselenin can alıcı noktası da bu. Ortada kavuşulan yeni bir yıl yoktur. Gece on ikiden sonra yeni yıla değil, yeni yılın ilk dakikasına girilecektir. Ve gelecek yılı tamamlayacağına dair kimsenin elinde garanti belgesi de mevcut değildir. Bu yeni yıl içerisinde, bu çılgınca kutlamalara katılanlardan nicelerinin cenâzeleri kalkacaktır. Şeytan onların musallâda, câmiden çıkacak cemaati bekleyen cenâzelerine alayımsı bir bakış fırlatacak ve "**rahmetli (!) geçen yılbaşında ne güzel de eğlenmişti**" diyecektir.

Gelelim, peygamberlerini rahmet yerine içkiyle anan âsî ve bedbaht Hıristiyanlara...

Onlar o gece eğlence meclislerinde, kendileriyle birlikte olmalarından dolayı, belki bizimkileri sarhoş bir kafayla muvakkaten alkışlayacaklar. Ama, akılları başlarına geldiğinde yılbaşını kutlayan Müslümanlar'dan birçoğunu, cuma yahut bayram namazlarında da görünce, "**akılsız dosttansa, akıllı düşman daha yeğdir**" diyecekler ve bizimkilere bekledikleri iltifatı etmeyeceklerdir. Nitekim etmiyorlar da...

Ortada bir kültür uyuşmazlığı vardır, bir ruh başkalığı bahis mevzuudur. Bu, doku uyuşmazlığından çok çok ileridir. Hâl böyle iken siz Batı'nın, if-fetten yoksun, kibir yüklü, egoist rûhuna tam mânâsıyla nasıl adapte olabilirsiniz? Olamayız da zaten...

Fılbaşı eğlenceleri(!)nin iki ana unsuru:

İÇKİ ve KUMAR

Fazilet Takvimi'nin önceki yıllarından ve www.halisece.com dan derlenmiştir.

*“Allâh’a
ve âhiret
gününe
inanan
kimse,
içki içilen
sofraya
oturmasın.*

Hadîs-i Şerîf

Rabbimiz celle şânuhu, bütün mü'minleri uyarıyor ve buyuruyor ki:

“Ey îman edenler! İçki, kumar, putlar ve fal okları ancak şeytanın amelinden birer pisliktir. Bunlardan kaçının ki saâdete eresiniz. Şeytan, içkide ve kumarda ancak aranızda düşmanlık ve kin düşürmek, sizi Allâh'ı zikirden ve namazdan alıkoymak ister. Artık siz (bunlardan) vazgeçtiniz değil mi?” (1)

İbn Abbas'tan (r.a.) rivâyet olunan bir hadîs-i şerifte Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) Efendimiz şöyle buyurur:

“Allâh'a ve âhiret gününe inanan kimse, içki içilen sofraya oturmasın.” (2)

İbn-i Ömer (r.a.)'den rivâyet olunan, hadîs-i şerifte de, **“Allah (c.c.), içkiye, içene, sunana, satın alana, satana, sıkana, sıktırana, taşıyana ve kendisi için taşınana lânet etmiştir”** buyruluyor. (3)

Yine Fahr-i Âlem (s.a.v.) Efendimiz buyurmuşlardır ki:

“İçki kötülüklerin anasıdır ve büyük günahların başında gelir. Kim içki içerse namazı terk eder;

(Allah korusun) **annesine, teyzesine ve halasına sarkıntılık edebilir.**"
(4)

İçkinin zararları sayılamayacak kadar çoktur... O bakımdan, günlük basında medyada hemen her gün karşılaştığımız acı ve iç burkucu, tek kelimeyle "fecaat!" diye niteleyebileceğimiz türden haberleri sayıp dökmenin bir anlamı olmasa gerek.

İçki, içen kimsenin vicdanının sesini köreltir ve utanma hissini kaldırır.

Cemiyet için bu iki kötü neticeden daha zararlı bir şey düşünülemez. Bu hâl, içki içeni ahlâksızlığa ve her türlü kötülüğü yapmaya sevkeder. Neticede yuvalar yıkılır, hâneler vîran, âileler perişan olur. Kavga, dövüş ve çeşitli cürümlerin pek çoğunun meyhane ve benzeri yerlerde işlenmiş olması, elbette ki bir tesadüf eseri değildir; sebebi gâyet açıktır: **İÇKİ ve KUMAR!..**

HER TÜRLÜ KUMAR VE "ŞANS OYUNLARI"NDAN UZAK DURMALIYIZ

Bir milleti ayakta tutan, onun mânevî-millî, ahlâkî-ictimâî ve kültürel değerleridir...

Her şey parayla değişilmez...

Bunlar, parayla satılamayacak ve maddeyle satın alınamayacak mânevî kıymet hükümleridir.

Manevi değerleri tahrip edersek, farkında olmadan bindiğimiz dalı kesmiş oluruz. Zira imânen ve ahlâken çürümüş ve çökmüş bir millet, tarihte varlığını sürdüremez. Bu tarihî bir gerçektir, sosyal bir vak'adır.

Kısaca "**İlâhî kanun**" veya "**sünnetullah-âdetullah**" da diyebiliriz buna...

O bakımdan, toplumu ahlâken çürütüp çökerten kumar ve her türlü şans oyunlarından uzak tutmaya gayret etmeliyiz. Zira biz, Müslüman bir milletiz; başka milletler gibi olamayız.

Müslümanlar'ın değer ölçüleri, toplum hayatı ve ferdî yaşayışı Müslüman olmayan topluluklardan farklıdır. Hayat tarzımızın, İslâmî esaslara uygun olması gerekir.

Müslüman bir toplumda ahlâksızlık, fuhşiyat, hayâsızlık ve yabancılara benzeme yarışı böylesine pervasızca azarsa, bu durum gayretullâha dokunur ve o cemiyet gadab-ı ilâhîye mâruz kalabilir.

Örnek mi?

Çok eskilere Âd, Semûd ve Lût kavimlerine gitmeye gerek yok. Daha 20-30 sene öncesine kadar, dünyanın mâmûresi, Ortadoğu'nun eğlence merkezi diye öve-öve bitirilemeyen Lübnan'ın/ Beyrut'un hâlinden ibret alalım. Oradaki iç ve dış çatışmaları düşünelim... Yirmi kûsûr senedir Lübnan'da millet, çarpışan arabalar gibi birbirleriyle vuruştular; hâlen de tam olarak durulmuş değil. O mâmûre, bir harâbeye döndü...

Bu da yetmezse, kendi içimize bir dönüp bakalım... Sonra da durup düşünelim: Bütün bunlar neyin nesi! diye...

Evet, âlemlere rahmet olarak gönderilen iki cihan güneşi Resûlüllah Efendimiz'in (s.a.v.) duâsı bereketi ile bu ümmetten to-

pyekün helâk kaldırılmıştır.

Ancak, orta şiddette mevziî-mahallî belâ ve musîbetler; ihtilaf, iftirak, hat-ta dışarıdan düşman istilâsı gibi cezâlar kaldırılmamıştır. Bunlar başa gelebilir. Nitekim hadîs-i şerifte, "Birbirinizin be'sini (acısını) tadacaksınız" (5) buyruluyor.

Cenâb-ı Hakk Ümmet-i Muhammed'î ve evladını, günahın gizlisinden de aşikârından da uzak tutsun. Her türlü ka-za-bela, musibet ve felaketlerden himaye eylesin.

DİPNOTLAR

- (1) Mâide suresi, 90-91.
- (2) Hafız el-Münziri, et-Tergîb ve't-Terhîb, 1, 145.
- (3) Ebû Dâvud, Sünen, Hadis no: 3674.
- (4) Taberanî, 11, 203.
- (5) Tirmizî, Sünen, Fiten 14.

Yılbaşı Kutlamaları (!)

Üzerine Bir Çeşitleme

Fazilet Takvimi'nin önceki yıllarından ve www.halisece.com dan derlenmiştir.

KUTLANACAK NE VAR?

Peyami Safa'dan yılbaşı değerlendirmesi:

"... Şu yılbaşı gecelerinin mânâsını bir türlü anlamıyorum.

"**Sevinecek ne var?** Evvelâ her şey tersine: Küre-i arz ve insan bir yaş daha ihtiyarlıyor, kâinat bir yıl daha eskiyor, buna, 'yeni sene' diyorlar.

"Herkes **ölüme** bir yıl daha yaklaşıyor, buna seviniyorlar. Hayatın bir parçasını kaybetmek hoş bir şeymiş gibi, hep birbirlerini tebrik ediyorlar...

"... İnsanla ölüm arasındaki mesafeyi aydınlatan, bugünden başka bir gün bulamazlar mıydı?"

"GERÇİ KÂFİR İŞİ..."

1829'un yılbaşı gecesinde, İstanbul'daki İngiliz elçisinin Haliç'te bulunan bir gemide büyük bir balo verdiğini... Baloya Osmanlı devlet adamlarının da çağrıldığını...

Dâvetlilerin yatsı namazını Tersane Divanhanesi'nde kıldıktan sonra, sandallarla gemiye gittiklerini...

Ertesi gün Kazasker Yahya Bey, Serasker Hüsrev Paşa'ya, katıldığı balonun ne menem bir şey olduğunu sorduğunda, onun;

"**Az vakitte çok hazırlık yapmışlar. Biz baloda yapılanları bir ayda düzenleyemeyiz. Gerçi kâfir işi, fakat ne çare? Devletçe bir şey oldu, katılmak lüzum etti**" dediğini...

Biliyor muydunuz?

NOEL ŞENLİKLERİ (!) VE İSTANBUL

New York Times gazetesinin, geçmiş yıllara ait bir nüshasından bir başlık:

"**İstanbul'da Müslümanlar'ın çoğu Noel Baba'yı heyecanla bekliyor...**" İmza: Stephen Kinzer.

Haber şöyle devam ediyor:

"Kırmızı yanaklı Noel Babalar, dükkan vitrinlerinden, gelip geçenlere gülücükler dağıtmakta... Caddeler Noel ağaçları ile süslenmiş. 'Kafe' ve dükkanlardan 'Jingle Bells' ve 'Silent Nights' nağmeleri (Amerikalılar'ın meşhur Noel gecesi ilâhileri) duyuluyor. Çocuklar kendilerine verilen hediyelerin paketlerini açacakları ânı sabırsızlıkla bekliyorlar..."

İşte böyle, muhterem okuyucularımız... **Hız. Fâtiğ** (k.s.)'in 1453'te alıp kubbelerle süslediği, İslâm'ın ilim-irfan, sanat ve medeniyet merkezi hâline getirdiği güzel **İstanbul**'umuzu bir Amerikan gazetesi, hem de pek haklı olarak, böyle tasvir ediyor. Bakın, bu içler acısı vaziyeti aynı yazar makalesinde nasıl değerlendirmekte:

"Kim ne derse desin, İstanbul, dünyanın en büyük İslâm şehirlerinden biridir. Asırlar boyu İslâm âleminin merkezi, pâyitahtı olmuş ve orada oturan Osmanlı Sultanları'nın emirlerine bütün İslâm âlemi itaat etmiştir. Ne var ki, modern Türkiye'nin doğuşundan beri, son yetmiş sene içinde, Batı örf ve âdetlerine bir uyum bahis mevzuu olmuştur."

Gazetenin yazdığına göre, Noel Baba resimleri ile süslü kurdeleler ve etiketler satan bir dükkanın sahibi, "**İslâm'a bağlı halk, bunları uygun bulmamaktadır; ama bunlar, sadece ufak bir azınlıktır**" diyormuş. Değerlendirmeye bakın: Yüzde doksan dokuzu Müslüman olan bu ülkede, Müslümanlar azınlıkmış. Yüzde bir ne ola ki?.. Herhalde çoğunluk!.. Enflasyonun bu türlüşünü görmemiştik. Artık rakamlar da değer kaybediyor galiba...

Peki; bizi itikâden, amelen, ahlâken, iktisâden istismar eden; bizimle ne dînî, ne millî, ne de insanî bakımlardan hiçbir alâkası bulunmayan; hatta ebedî hayatımızı bile husrâna uğratabilecek olan bu gayr-i müslimlere benzeme çılgınlıklarına, biz ne zaman son vereceğiz? Uyanmak için İsrâfil (a.s.)'in Sûr'a üflemesini mi beklememiz lâzım?!

BİR RÂHİBİN İTİRAFLARI...

Râhip Samuel Zwemmer şöyle diyor:

"**Müslümanlar**'ı vaftiz etmek için boş yere çabalayıp durmayalım. Başka yollar, başka çareler deneyelim. İslâm memleketlerinde girişeceğimiz faâliyetlerde; onlara, önce Hıristiyan âdet ve an'ânelerini, Hıristiyan bayramlarını, Hıristiyan kültürünü, Hıristiyan ahlâkını aşılalım..."

Demek ki Hıristiyanlık, bazılarının dediği gibi, dinî motiflerden arındırılmış sadece sevgi ve "hoşgörü"ye dayalı bir inanç sistemi değilmiş. Bilakis bu sözler, İslâm âleminin benliğini tahrîbe yönelik, ahlâkî ve dinî dejenerasyon faâliyetlerinin itici gücü olup, saf insanları kandırmak için anlatılan masaldan ibâretmiş. Bu sebeple, dünya ve âhîret yıkımına uğramamamız için, akıllıca hareket edip, sözde yılbaşı kutlamalarını, Noel babaları, Noel anneleri, baba hindileri, çam ağaçlarını biraz daha dikkatlice incelememiz gerekiyor herhalde...

Bakınız; **Ayasofya** yıllardır mahzûn ve mazlûm beklerken, eloğlu torun "**vaftiz ettirmek**" için, taa nerelerden Fener Rum Patrikhaneleri'ne geliyor. Aynı zihniyet İstanbul'u Kostantinopolis olarak görüyor ve hâlâ da başkenti kabul ediyor...

O bakımdan, "**Aman dikkat!**" diyoruz...

Batı taklitçiliğinin topuzunu kaçırmayalım. Aksi takdirde maddî ve mânevî geleceğimizi ipotek altına sokmuş oluruz.